

Нисмо 4.

Много е по знаменито, за кое-то сега ще ти говорѣмъ. Пѣе са херѣвима-та пѣснь, коѣ-то е спѣлз царь Юстинъ:

Мы, кои-то тайно замѣнаваме херѣвима-тѣ и сзсз тѣхъ пѣемъ трисветъ пѣснь на животворна-та Троица, да оставимъ сега сѣкомъ земланныъ грижъ, за да прїимемъ цара на сичко-то, кого-то невидимо на копїета-та носѣтъ ангелски-тѣ сили.“

Тѣка може да ти са сторѣтъ тѣзи дѣми чѣд-ни: „на копїета-та носѣтъ.“ Но трѣба да знаешъ, какво е искалъ Юстинъ да опише въ тѣзи пѣснь. Римски-тѣ войници подигали сѣ новаго цара на шитъ-а си на высочинѣ, и тѣй сѣ го носили предъ войскъ-тѣ, та е стоалъ надъ копїета-та имъ. Въ църквѣ-тѣ подновава сѣ това, за-що-то подирь рѣчь-тѣ: „да оставимъ грижъ-тѣ,“ излѣзва дїаконъ-а като войникъ отъ невидимъ-тѣ войскъ ангелскъ, и държи надъ главъ-тѣ си на дискосъ-а цара на сичко-то, като на шитъ.

Какъ заичаватъ предъ самый вхѣдъ добротворни-тѣ дѣми: „да оставимъ сѣкѣ грижъ.“ — Какъ отелечатъ твърдый-а умъ отъ земски-тѣ помисли. — Тогава владика умива си очи-тѣ и рѣцѣ-тѣ, за да види и работи чисто, и, като си подигне рѣцѣ-тѣ предъ скетъ трапезъ кзмъ, небе-то три пѣти, отважда да спомене живы-тѣ и мъртвы-тѣ надъ жертвенникъ-а, и проважда приготвенно-то за светъ тайнъ агне, да сѣ принесе на светъ трапезъ